

doktorát jsou práce seminární a pak má být zaveden jako zkušební předmět právní filosofie. Poněvadž také bez zkoušek státních nebude možno dosáhnouti doktorátu, který má být podle všeho zachován jako dosud jednotný, znamená tato úprava ztížení jeho v míře velmi značné a tu lze se ptát, zda je to účelno a nutno.

Je to úspěštilá snaha pozvednouti cenu právníckého doktorátu, ale není naprosto správný názor, že doktorát není podmínkou vstupu do praxe. Doba, od kdy byly státní zkoušky a rigorosa postaveny na roveň, zavinila, že nyní je k některým povoláním doktorátu nezbytně třeba jako k advokacii, ke komerční službě a soukromé vůbec, ba i některé úřady mlčky nepřijímaly (na př. zemský výbor český) bez doktorátu. Kromě toho dozvěděli jsme se z velmi zajímavých statí o reformě právníckého studia od prof. Miříčky (srov. ref. v tomto sešitě), že i některé organisace usilují o zavedení povinného doktorátu, jako soudcové, takže spíše je možno očekávati vývoj právě opačný, než na jakém buduje návrh. S radostí bychom uvítali podobný pokus, stejně jako je s uznáním zaznamenati, že se nezapomíná na určité odbory vědní, ale pokud jde o zbytnost doktorátu, je vývoj silnější plánů konstruovaných u zeleného stolu. Navrhovatelé v ministerstvu školství musí se tedy zprvu spojit s ministerstvem spravedlnosti a odstraniti nutnost doktorátu a teprve až se to podaří, budeme moci pokračovati v projektech dalších. Ostatně osud, který postihl doktorát práv, není ojedinělý. Medicínský je na tomto stupni již dávno a to ještě bez státních zkoušek. Nelze říci však proto, že by úroveň lékařského studia poklesla a totéž může tvrditi o našem studiu jen jeho neznalec. V—.

Československá státní vlajka — budiž to přičteno na vrub nedostatečně vyvinutému našemu smyslu pravé státnosti — není vždy skutečným symbolem státu, jak je tomu v jiných státech a proto buď velmi často sekáváme se s nedostatkem pozornosti vůči ní anebo naopak zase zvrhá se její kult ve »fángličkářství«. Jsou až příliš dobře známy praporové procesy, v nichž jde o zneuctění neb nevyvěšení a pod., ale pravého jejího smyslu jsme a patrně zůstaneme dlouho ještě vzdáleni, ač v jiných státech jistě pokrokových a demokratických kult vlajky je řádně vyvinut jako ve Spojených státech severoamerických, v Dánsku atd. Proto lze vítati každý pokus o pozvednutí její pravé vážnosti jako se o to pokusila jistá skupina,*) která vydala jednak poučení, jak vlajky používat i jednak i malý typ vlajky přesně podle předpisů zhotovený, jak na př. je zvykem v Americe a Anglii. Byl by ovšem ještě účinnější, kdyby československé úřady předcházely dobrým vzorem napřed a tak názorně poučovaly občanstvo o pravém a přece nepřemrštěném kultu ke státnímu praporu. V.

Jak si váží úřady rozhodnutí nejvyššího správního soudu. V posledním čísle t. č. uveřejnil dr. K. Novák zprávu, která, kdyby byla pravdivá, vrhala by divné světlo na správní komisi Všeobecného pensijního ústavu. Podle ní poukazuje tato správní komise zemské úřadovny, aby nerespektovaly rozhodnutí nejv. správního soudu. Ve skutečnosti však tomu tak není. Ona poznámka k nálezům nejv. správního soudu v oficiálním orgánu Všeobecného pensijního ústavu není usnesena správní komisí ústavu, ale je připojena jen redakci časopisu, není adresována úřadovně, nýbrž je pouze informací publika. Praví se v ní sice, že »není možno činiti z jednoho nálezu nejv. správního soudu všeobecné dedukce o pojistné povinnosti celé určité skupiny osob«. Ale to proto, poněvadž je dlužno každý jednotlivý případ zaměstnance individuálně posuzovati a nelze ho šmahem zařaditi do určité kategorie charakterisované názvem. Na doklad toho uvádí se tu tři judikáty o pensijní pojistné povinnosti zaměstnanců patřících podle tohoto zevního kriteria do téže kategorie, poněvadž všichni byli označeni jako »přehlížeči skla«. A přece o nich rozhodl nejv. správní soud různě. To tedy chtěla patrně říci ona poznámka v »Pensijním pojištění« (roč. III. číslo 4.).

*) Vydala A. Ramešová, Praha-II., Vodičkova ul.